

NO Z i K

#mozaik:1

İÇİNDEKİLER

EDİTÖRLERİMİZ

Dilasu Pala
Şerife Ezel Karaismail
Yaren Söylemez
Halil Kanyurt
Simin Serbest
Dilara Kaptan

SOSYAL

GİTTİK, GEZDİK, DÖNDÜK: İTALYA	CEREN • 1
22'E VEDA	22' Dönemi • 10
GRAMMY'S 2022	Dilasu Pala • 13
OSCARS 22'	İrem Sevim Çınar • 15
ALIŞVERİŞ BAĞIMLILIĞI	Fatma Naz Bilge • 18
KİBYRA'A BİR GEZİ	Bengisu Berra Akay • 20
ROLAND GARROS	Yiğit Duhan Aydın/Altay Temel • 23

SANATSAL/EDEBÎ

ŞAH	Mete Han Serdaroğlu • 26
4 KÜÇÜK RESSAM VOL 6	Nilsu Bahşi • 27
MİHRİMAH VE DOSTU	Mete Han Serdaroğlu • 31
HARABE	Elif Ceren • 32
YOLCU	Mete Han Serdaroğlu • 33
UFAK BİR DİŞLİ	İlyas Arda Turpan • 34
ÇERNOBİL KAÇKINI	Mete Han Serdaroğlu • 35
FARKLI BENLİKLER	Mete Han Serdaroğlu • 37
KİRPİ İKİLEMİ	İlyas Arda Turpan • 39
YAĞANA DEĞİL YAĞDIRANA	Mete Han Serdaroğlu • 40

#mozaik:1

S O S Y A L

GİTTİK GEZDİK DÖNDÜK: İTALYA

CEREN

RÜYA MEMLEKET: İTALYA

Sanatın, kültürün ve kahvenin ciddiye alındığı; sık sık gerçekliği sorguladığım muazzam ülke. Bu yazıda da bir haftanın sonunda edindiğim anılarla size İtalya'yı anlatmaya çalışacağım. Ülke hakkında genel bir görüş sahibi olmak isterseniz, wikipedia size yardımcı olacaktır. ([<https://tr.wikipedia.org/wiki/İtalya>] (<https://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0tal> ya))

İLK DURAK:

2 günde yaptığımız minik Roma gezisinde ilk durağımız Aşk Çeşmesi oldu. Geçtiğimiz rastgele sokaklara hayranlıkla bakarken karşımızda bu çeşmeyi görünce nutkumuz tutuldu. Asıl adı Fontana di Trevi (Üçyol Çeşmesi) olan yapı, İtalyan mimar Nicola Salvi tarafından tasarlanmış, yapımı ise Giuseppe Pannini dahil olmak üzere diğer mimarlar tarafından tamamlanmış. Aşk Çeşmesi'ne omuz üzerinden atılan madeni para geleneğini mutlaka duymuşsunuzdur. 1954 yapımlı film "Three Coins in the Fountain"a dayandığını duyduğum bu adet, şöyle bir inanca hizmet ediyor. Çeşmeye attığınız bozuk para sayısı 1 ise bu Roma'ya tekrar geleceğiniz anlamına geliyor. 2 bozuk para atmanız İtalya'da âşık olacağınızı, 3 bozuk para atmanız da bu kişiyle evleneceğinizi müjdeliyor. Gün içinde gelen turistlerin farkında olmadan çeşmeye bıraktığı servet, Caritas adlı bir hayır kurumuna bağışlanıyor.

Çeşmedeki heykellerin her birinin kendi anlamı var. Bu da, vaktiniz varsa, karşısındaki kilise merdivenlerine oturup çeşmeyi izlemeyi daha keyifli hale getiriyor.

Çoğunluğun turist olması sebebiyle belki, pek çok insanla tanıştık. Hikayelerini dinledik; nereden geldiklerini, neden geldiklerini... İtalya'ya attığımız ilk adımların bu kadar güzel olması yol yorgunluğunu atmamızı sağlamıştı.

İSPANYOL MERDİVENLERİ & GECE

Yine gözlerimize inanamadığımız sokaklardan geçerek sıradaki durağımıza, İspanyol Merdivenleri'ne (Piazza di Spagna) vardık.

Merdiven, mimar Francesco de Sanctis ve Alessandro Specchi tarafından tasarlanmış. Basamakların sonunda sizi Trinita Dei Menti adlı kilise karşılıyor. Elinizdeyse merdivenleri ziyaretinizi gün batımına denk getirin. Her basamakta batışını izleyebileceğiniz güneş ve rengarenk gökyüzü... Çevrede normal hayatlarında normal bir akşam geçiren İtalyanlar...

Güneş batana kadar oyalandıktan sonra yemek için bir mekân aramaya başladık. Sokak sanatçılarını dinleyerek bir miktar yürüdük. Sıcak bir karşılamayla gönlümüzü çelen bir restorana oturduk.

Gecenin geri kalanında Roma sokaklarını dolaştık ve günü bitirdik.

KOLEZYUM

Sabahki durağımız Kolezyum'du. Orijinal adı *Amphitheatrum Flavium* olan bu amfi tiyatro, 7 Temmuz 2007'den itibaren Dünyanın Yeni Yedi Harikası'ndan biri. Günümüzde doğa şartları ve çalıntı taşlar sebebiyle durumu kötü olsa da Roma'nın ikonikleşmiş sembolü olduğunu tereddütsüz söyleyebiliriz.

Aktif kullanıldığı dönemlerde birçok amaca hizmet etmiş bir yapı. Gladyatör dövüşleri başta olmak üzere halk tiyatroları, dramalar, destanların yeniden canlandırılması ve cezalandırmalar için bir sahne ve arena; gerektiğinde barınma ve ticaret ihtiyaçlarını karşılamak için meydan olarak kullanılmış. Hristiyanlar için de dinî değere sahip olduğunu belirtmeyi unutmamak gerekir. Kolezyumun içine girememiş olsak da çevresini ve çevresine inşa edilmiş diğer yapıları incelemek de son derece keyifliydi.

Kolezyum'la beraber Roma'yı noktaladık ve Termoli için yola koyulduk.

Tüm otobüs yolculukları esnasında şöyle bir durum gözüme çarptı. Köy şeklindeki küçük yerleşim yerleri, çok eski kalelerin ve yapıların çevresinde oluşmuş. Halihazırda farklı bir bitki örtüsünün oluşturduğu alışık olmadığımız dağlar bizi büyülerken, bu minik ayrıntı oldukça hoşumuza gitti.

Proje okulumuz, Termoli'deydi. Termoli, Adriyatik Denizi'nin güney kıyısında, Molise bölgesine bağlı Campobasso ilinin bir kasabası. Yaklaşık 32000 nüfuslu bölge, eskiden balıkçılıkla tanınıyor olmasına rağmen günümüzde sahili ve tarihî dokusuyla gözde tatil beldelerinden biri.

Termoli, tarih öncesi zamanlardan beri insanların yerleştiği bir bölge olmuş. Bölgenin sembolü haline gelen "Borgo Medievale di Termoli" yani Termoli Antik Kenti, denize uzanan ve aktif yaşamın olduğu bir yer. Takip edeceğiniz her sokağın denize çıkacağı meydanda, saflığı sembolize eden Azize Meryem'e adanmış bir katedral bulunmakta. Ancak katedral, şehrin iki koruyucusu olan Aziz Bassus ve Aziz Timothy'ye de atfedilmekte. 1456 depremi ve 1566 Osmanlı akınları ile zarar gören yapı, yeniden restore edilmiş. 1930-69 yılları arasında yapılan uzun bir restorasyon sonunda katedral, Barok eklemeler ortadan kaldırılarak orijinal haline döndürülmüş.

TERMOLİ & GELATO & YEMEKLER

İnternette Termoli'yi aradığınızda karşınıza ilk çıkacak fotoğraflar bu kaleye ait. 11. yüzyılda dikilen kale, Venedik filosunun saldırısının ardından büyük ölçüde yenilenmiş. Yapı, tüm şehri çevreleyen ve günümüzde bir kulesi görülebilen daha geniş bir sur sisteminin parçasıymış.

Termoli, oldukça yumuşak ancak Denizli'ye göre serin bir iklime sahip. Nisan ayı, deniz kenarında geçirebileceğiniz bir ay. Akşamları da üzerinize alacağınız bir ceket, sahile inebilmeniz için yeterli.

İtalya'ya gidip gelato yememek olmaz! Doğum yeri Roma olan bu dondurma, taze meyvelerden yapılıyor. İçinde koruyucu ürün içermediğinden raf ömrü oldukça kısa. Normal dondurmaya göre daha ılık ve daha kremamsı olan gelatonun, İtalya kanunlarına göre en az %3,5 oranında tereyağı içermesi gerekiyor.

Yemeklerden bahsetmeye devam. Mitler doğruymuş! Adamlar gerçekten karbonhidrat seviyor. Net bir şekilde söyleyebilirim ki, büyük porsiyonlara sahipler. Makarna, pizza ve risotto başlıca öğünlerden. Mekân değişikliğinin etkisiyle iştahımız iyice kapanmış olsa da yediğimiz her lokma inanılmaz lezzetliydi. Geleneksel İtalyan kahvaltıları, Akdeniz kültürünün aksine, bolca şeker içermekte.

Biraz da kahve kültüründen bahsedelim, ne de olsa espressonun baş kentinden geliyoruz. 4-5 saat uykuyla geçirdiğimiz günlerimizin en büyük yoldaşı "espresso shot"lardı. Ortama ayak uydurmak istiyorsanız shotlarınızı ayakta atmanızı tavsiye ederim. Kahvenizi iki farklı şekilde sipariş edebilirsiniz, ayakta veya oturarak. İlginç bir şekilde aralarında fiyat farkı var. Yerli halk ayakta hızlıca içip günlerine devam etmeyi tercih ediyorlar. Bundan dolayı da kahvelerinizin Türkiye'deki gibi sıcak gelmesini beklemeyin.

CASERTA

Günöbirlik yaptığımız Caserta gezimizden de bahsederek yazımı noktalayacağım. Campania bölgesinde yer alan Caserta ilinin, yine aynı ismi taşıyan kasabasına gittik. Gezimiz daha çok Caserta Sarayı'nı (Reggia di Caserta) kapsıyordu.

Saray, Napoli Krallığı Bourbonları için yaptırılmış eski kraliyet ikametgâhı. 18. yüzyıl Avrupa'sının en geniş sarayı ve hatta en geniş yapısı olma özelliğini taşıyor.

Şehir; saray, saray bahçesi ve "Vanvitelli Su Kemerı" ile 1997'den itibaren UNESCO Dünya Mirası listesinde yer almakta.

Caserta Sarayı'nın sinema sektöründe de popüler bir mekân olduğunu söyleyebiliriz. Star Wars Episode 1: The Phantom Menace ve Star Wars Episode 2: Attack of Clones'ta Queen Jamillia'nın sarayı olarak kullanılmış. Aynı oda Görevimiz Tehlike 3'te Vatikan, Melekler ve Şeytanlar'da da Vatikan Kilisesi olarak ekranlarda yer almış.

VE VEDA

Sanat, matematik ve mimarinin nefes kesen iş birliğini anlatmaya kelimelerin yeteceğini düşünmüyorum. Bu yüzden sizi birkaç fotoğrafla baş başa bırakıyorum.

Misafirperver ve sıcakkanlı insanları, leziz yemekleri ve kültürüyle İtalya hayal gibi bir ülkeydi. Her ne kadar Aşk Çeşmesi'ne bozukluk atmamış olsam da İtalya'ya geri döneğimden eminim.

CEREN

Her okul yılı olduğu gibi birileri geliyor ve birileri de gidiyor. Gitme sırası gelmiş 22' dönemi olarak hem kendimize hem okulumuza hem öğretmenlerimize hem de size kısacık da olsa bir veda mektubu bırakmak istedik. Elveda Erbakır.

“Hayatımın en dip ve en güzel anlarını bu 4 yılda yaşadım. Aşk, arkadaşlık, dost kazıkları, acılar, mutluluklar, pandemi... Çok şey sığdırdım bu okula. Her şeye rağmen “İyi ki” diyorum.”

Pandora

“Erbakır evimiz, İzzet babamız”

İzzet babanın askerleriyiz

“Erbakır’a hiç istemeden geldim, ilk başta her şeyinden nefret ediyordum oraya ait değildim sanki. O kapıdan ilk girişimi hatırlıyorum, halimden hiç memnum değildim hatta bakmamıştım bile. Ama şimdi her gün o kapıdan girerken evime giriyormuşum gibi hissediyorum iki yıl ara vermeme rağmen çok güzel bir lise hayatı geçirdim. Buradan emeği geçen herkese teşekkür ederim, bana çok şey öğrettiler. Yeri geldi güldüm yeri geldi ağladım ama o ortamda büyüdüm. Erbakır’ı Erbakır yapan benim gözümde anılarım. O anılarımı yaşamamı ve yaşatmamı sağlayan herkese, lise hayatıma ve Erbakır’a, evime veda ediyorum. Elveda lise hayatım!.. Elveda erbakır!..” :”)

“Bu okul her şeyimi benden aldı güzel anılar verdi. Sadece bana kurduğum dostlukları aldı, aşkımı elimden aldı, bana çok şey borcu var bu okulun. Veda etmek güzel hissettiriyor.”

Fortnite Mimar Sinan

“Farkındalık günü abla olarak, battaniyemle okulda eğlenceli zamanlar geçirdim. Umarım ben yokken de benim namımı biri devralır da ziyaretlerim onun farkındalık günlerini dinlerim. Biz yokken size iyi eğlenceler, okulda güzel anılarla kalmanız dileklerimizle...”

Okulun prensesi

“Bu okuldan bir EFL'22 geçti. Biz artık gidiyoruz bizi hiç unutmayın ve özleyinn...”

Pizza Beyzaaa

“Güle güle ey EFL!”

Ata

“Dört yılım geçti burada
Dört daha fena olmazdı aslında
Arkadaşlarım, hocalarım hepsi bir arada
İyi ki Erbakırlıyım bu dünyada!
(MEB sesimi duy ve Lise 5 ekle)”

”Çok iyi şiir yazarım 10

“En sevdiğim İsmail arkadaşşıma selam olsun”

Leneş Nataka

“Çok özleyeceğim hocalarım ve arkadaşlarımla dört seneyi geride bıraktık. Binasının iç açıcı mimarisinden bahçedeki kedilerinin gıdığına kadar Erbakır'ın her şeyini özleyeceğimi söyleyebilirim. Üç sene dolu dolu geçti ama 12. sınıf tuhaf bir şekilde bir ayrı güzel geçti. MEB sesimi duy ve Lise 5 ekle”

Tahir

“Şj”

Kaan

“Erbakır'ın konuşulacak, hatırlanacak çok şeyi var. Ancak yıllar sonra aklıma ilk gelenler güzel dostlarım ve sevgili öğretmenlerim olacak. Bana güzel bir lise hayatı yaşattıkları için hepsine çok teşekkür ediyorum, iyi ki varsınız.”

Sermin Aydemir

“Bu metni son ana kadar yazmadım aslında yazamadım. Lise hayatıma, Erbakır'a, her sabah güler yüzle beni karşılayan Reyhan Abla'ya, okuldaki kedilere, ara sıra gelen köpeklere, izetin tavuklarına, hatta kapalıının arkasına, orda geçen yağmurlu güne, okuldaki her bir köşede geçen her bir ayrı ana... Kısaca dolu dolu bir lise hayatına bu kadar erken veda etmek istemedim ama sanırım vakti geldi. Her şey için, herkes için teşekkür ederim. Elveda Erbakır!”

Saat 23.49 tarih 16.04.22 :’)

“Pandemi bizi bitirdi be”

MF

“Çok da kısa olmayan bir not da ben düşeyim buraya. Dergi ile başlayacak olursam Mozaik kendimi bulmam açısından bana en çok yararı dokunan etkinlikti, bu kadar dört elle sarılmamın nedeni de budur belki. Üst dönemlerimle tanıştım, alt dönemlerle samimi oldum. Bizim binadan kantine gidene kadar en az 3 kişi ile konuşuyorum ve bu, benim lise hayatımda en çok istediğim şeydi. İsmail Abi vardı biz 9 iken o 11’di, covid döneminden dolayı onu doğru dürüst tanıyan son dönem biziz. 9. Sınıfa başladığımda içimden dedim ki İsmail Abi gibi olmak nasıl bir duygudur acaba? Bir sürü insan tanıyor, organizasyonlar yapıyor, kulüplerde aktif... Kalite olarak yanına yaklaşamam ama en azından kategori olarak tutturdum biraz ve merak ediyorsanız mükemmel bir duyguymuş. Şimdi bu 2 yılda kazandığım bu özellikleri kaybetmek çok korkutucu geliyor bana, tek tesellim üniversitede bile sizin başınızı ağrıtabilmeye yetecek kadar tanıdığım var sizden. Dila ablanızdan ne yazık ki o kadar kolay kurtulamıyorsunuz. Kendi dönemime gelince ilk dönemler gayet içime kapanıktım, o anki Dila gelse buraya bu yazıyı yazamaz; kim ne düşünür, kim ne der diye diye. Mutluyum ki geride kaldı. Üzüntülüymüm ki lise hayatında kimler vardı dediklerinde isimlerini gerçekten sayabileceğim toplam insan sayısı 2 elin parmaklarını geçmez. Her okulda mı böyledir bilmiyorum ama Erbakır'da gruplaşma çok bariz. Belli bir sınırdaysanız orada kalırsınız genelde (bazı mükemmel birlik ruhu sahip sınıflar hariç). Sizlerin hepsini tanımasam da siz de beni tanımasanız da en içten şekilde hayatınızda başarılar diliyorum. Eminim ki neredeyse hepimiz başka birinin "başarılar" lafına ihtiyaç duymayacağız ama belki "umarım tüm olasılıklar sizin istediğiniz gibi gider" fena olmaz. Hoşçakalın arkadaşlar. Hayatınız gerçekleştiğinde mutlu olacağınız olasılıklarla dolu olsun. Ateko'yu, Sertap Hoca'yı, Şeyhmuz'u (okulumuzun hayaleti kendisi, kütüphanede falan kapı açılıyorsa ziyarete gelmiştir sizi, şanslısınız -tabii ki rüzgar değil, eyhmuz :) bilen, eski Erbakır ruhunu hisseden son dönem olarak elveda Erbakır. Umarım yeni oluşan genç ruhun da yıllar sonra hatırlanabilecek kadar güzeldir. Hoşçakal lise.”

dila

"2 yılı uzaktan olsa da bitirdik liseyi. Son bir kez selam olsun diyorum o zaman."

...

"Ne yapın ne edin, 3 yılı atlatın. Burda son sınıf olmak başka oluyor."

isimsiz kahraman benim

"burlar eskiden hep tarlaydı."

*

"coğrafya kaderdir."

truth hurts

22'E VEDA

"Neredeyse yarısı uzaktan eğitim de olsa bu okulu özleyeceğim galiba, burayı özlenecek bir yer yapan tüm arkadaşlarıma ve öğretmenlerime teşekkür ederim."

ğ_ğ

"Bahçedeki minicik kedilerden jüpitere kadar tüm kediler bu okul hakkında özleyeceğim şeylerden. Jüpitere iyi bakın arkadaşlar"

cat person forever

"bana en büyük katkısı insanlar oldu bu okulun. kurduğum arkadaşlıklar ayrılacak bile benim için çok güzel hatıralar olarak kalacaklar. görüşürüz erbakır."

isim bulamadım

"jupiter yavrularını canlıyken yemedi arkadaşlar almayın kedinin günahını." **jüpiter koruma ve yaşatma derneği**

"Babanızın fakir olması sizin suçunuz değil ama kayınpederinizin fakir olması sizin suçunuz"

hayat hilesi

"roses are red, violets are blue
bitti mi şimdi gözünü sevdiğimin okulu"

.

"bu okulun bir ara resim kulübü vardı"

#erbakirold

"9 da ilk törende yaptığımız meksika dalgasından bugün veda yazısı yazmaya geldik demek... şaka gibi bir lise hayatıydı, beklemiyordum böyle."

bitti galiba

"İnternet falan çekmiyor ama güzel okul be"

ara bahçe fan club

"Girince alışyorsun."

^ _ ^

"hocam biz mezun oluyoruz, gerçi size söylemişlerdir #ateko"

hocam özlediniz

"Ortadoğu ve balkanların en yakışıklı hocası size de selam olsun hocam"

korkmaz hoca fan club

"Gece gündüzün sebebi dünyanın dönmesi değil şekli (yeni gelecek 9lara tip)"

rica ederim

Son olarak da kelimeler yetersiz kalınca müzikle veda etmek isteyen arkadaşlar da burada.

“Birbirimizi çok uzun bir zamandır tanıyoruz /Kalbin çok acıyor ve bunu söyleyemeyecek kadar utangaçsın
İçeride neler olup bittiğini ikimizde biliyoruz /Oyunu biliyoruz ve oynayacağız
Ve eğer bana nasıl hissettiğimi soracak olursan /Sakın bana bunu göremeyecek kadar kör olduğunu söyleme
Senden asla vazgeçmeyeceğim /Seni asla yüzüstü bırakmayacağım
Seni asla oyalamayacağım ve terk etmeyeceğim /Seni asla ağlatmayacağım
Sana asla elveda demeyeceğim /Sana asla yalan söylemeyeceğim ve incitmeyeceğim”

MC the Father

“Derinlerde yuvarlanmak hakkında ne biliyorsun?

Beynin uyuştuğunda buna zihinsel donma diyebilirsin

Bu insanlar çok konuştuğunda, oh, evet yavaşlatın

Okyanusta bir astronot gibi hissediyorum”

Jesus the Son

2022 GRAMMY ÖDÜLLERİ

Bu yıl 64.sü gerçekleşen Grammy Ödülleri töreni 3 Nisan 2022'de Las Vegas'taki MGM Grand Garden Arena'da yapıldı. Geçen seneki seyircisiz törenin aksine hem açık hem kapalı alanda izleyiciler bulunmaktaydı. Performans sergileyen başlıca sanatçılar ise

- Billie Eilish
- BTS
- Lady Gaga
- Lil Nas X ile Jack Harlow
- Olivia Rodrigo
- Silk Sonic şeklindeydi.

Ödülleri kimin aldığına geçmeden önce bu seneki genel görüşün özetini verelim: Yine hak eden almadı.

Bu kısa cümleden sonra ana kategori olarak adlandırabileceğimiz "Yılın Kaydı/Yılın Albümü/En İyi Yeni Sanatçı/Yılın Şarkısı" ödülleri ile başlayalım.

Yılın Şarkısı:
"Leave The Door Open"
Silk Sonic

Yılın Kaydı:
"Leave The Door Open"
Silk Sonic

En İyi Yeni Sanatçı:
Olivia Rodrigo

Yılın Albümü:
"We Are"
Jon Batiste

Diğer ödüller şu şekilde:

- En İyi Pop Solo Performansı:
"Drivers License" Olivia Rodrigo
- En İyi Pop İkili veya Grup Performansı:
"Kiss Me More" Doja Cat feat. SZA
- En İyi Geleneksel Pop Vokal Albüm: "Love for Sale" Tony Bennett & Lady Gaga
- En İyi Pop Vokal Albüm:
"Sour" Olivia Rodrigo
- En İyi Dans Kaydı:
"Alive" Rüfüs Du Sol
- En İyi Rap Albümü:
"Call Me If You Get Lost" Tyler, the Creator
- En İyi Rap Performansı:
"Family Ties" Baby Keem, Kendrick Lamar
- En İyi Rap Şarkısı:
"Jail" Kanye West, Jay-Z
- En İyi Latin Pop Albümü:
"Mendó" Alex Cuba

- En İyi Musica Urbana Album:
"El Último Tour Del Mundo" Bad Bunny
- En İyi American Roots Performansı:
"Cry" Jon Batiste
- En İyi R&B Performansı:
"Leave The Door Open" Silk Sonic + "Pick Up Your Feelings," Jazmine Sullivan [ikisi de]
- En İyi R&B Şarkısı:
"Leave The Door Open" Silk Sonic
- En İyi R&B Albümü:
"Heaux Tales" Jazmine Sullivan
- En İyi Country Solo Performansı:
"You Should Probably Leave" Chris Stapleton
- En İyi Country İkili veya Grup Performansı:
"Younger Me" Brothers Osborne
- En İyi Country Şarkısı:
"Cold" Chris Stapleton
- En İyi Country Albümü:
"Starting Over" Chris Stapleton
- En İyi Rock Performansı:
"Making a Fire" Foo Fighters

OSCARS 22'

d.

AND THE OSCAR GOES TO...

"94. Akademi Ödülleri" diğer adıyla "Oscar", 28 Mart 2022 tarihinde Los Angeles'ta yapılan törenle sahiplerini buldu. Sunuculuğunu Regina Hall, Wanda Skyes ve Amy Schumer'in yaptığı bu yılki tören adeta yıldızlar geçidiydi. Birçok ünlü isim törende boy gösterdi ve aldıkları ödüllerle dikkatleri üzerine topladı. Hadi gelin bu yılın Oscar sahiplerine yakından bakalım.

İÇERİK

- EN İYİ FİLM ÖDÜLÜ CODA'NIN
- ÖNCE TOKAT, SONRA OSCAR
- EN İYİ KADIN OYUNCU: JESSICA CHASTAIN
- EN İYİ ÖZGÜN ŞARKI: "NO TIME TO DIE"
- EN İYİ ANİMASYON FİLMİ: ENKANTO
- DUNE'DEN TAM 6 ÖDÜL!

EN İYİ FİLM ÖDÜLÜ CODA'NIN

'Hayatımın Şarkısı' adlı eserden uyarlanan, 2021 yapımı komedi-drama filmi Coda; Don't Look Up, Dune, Drive My Car gibi diğer başarılı filmleri geçerek "En İyi Film" ödülünün sahibi oldu. Bunun yanında filmin yönetmeni Sian Heder, Coda filmindeki başarısı ile "En iyi Uyarlama Senaryo" ödülüne layık görüldü. Filmde 'Frank Rossi' karakterini canlandıran işitme engelli aktör Troy Kostur ise "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu" ödülünü kazanarak Oscar ödülü alan ilk işitme engelli kişi oldu.

ÖNCE TOKAT, SONRA OSCAR

Adayları arasında Andrew Garfield, Benedict Cumberbatch, Javier Bardem gibi isimlerin bulunduğu "En İyi Erkek Oyuncu" ödülünü bu yıl "Kral Richard" performansı ile beğeni toplayan ünlü aktör Will Smith kazandı. Oscar töreni sırasında komedyen Chris Rock, Will Smith'in eşiyle ilgili bir şaka yapınca Will Smith sahneye çıkarak Chris Rock'a tokat atmıştı. Ödülünü almak için sahneye çıktığında özür dilese de oldukça tepki gören bu hareket, bizce de hoş bir davranış değildi. Bu olayın ardından Will Smith, Oscar tarafından 10 yıl boyunca engellendi ve yapılması planlanan birçok projesi iptal edildi.

EN İYİ KADIN OYUNCU: JESSICA CHASTAIN

"En İyi Kadın Oyuncu" ödülünün bu yılki adayları arasında Olivia Colman, Kristen Stewart, Nicole Kidman gibi birçok ünlü isim vardı. Ünlü aktris Jessica Chastain, 'The Eyes of Tammy Faye' filminde gösterdiği başarılı performans ile diğer adayları geride bırakarak "En İyi Kadın Oyuncu" ödülünün sahibi oldu. Chastain, filmde Tammy Faye Bakker karakterine hayat veriyor ve film televizyon programları aracılığıyla Hristiyanlığı yaymaya çalışan bir çiftin hikayesini konu ediyor.

EN İYİ ÖZGÜN ŞARKI: "NO TIME TO DIE"

Bu yılın "En İyi Özgün Şarkı" ödülüne Billie Eilish ve kardeşi Finneas O'Connell tarafından yazılmış olan 'No Time To Die' layık görüldü. 'No Time To Die' aynı adı taşıyan James Bond filminin tema şarkısıdır. İlk Oscar'ını kazanan 20 yaşındaki sevilen şarkıcı Billie Eilish, bu ödülle beraber 21. Yüzyılda doğup Oscar ödülü alan ilk kişi oldu.

EN İYİ ANİMASYON FİLMİ: ENKANTO

Yönetmenliğini Byron Howard ve Jared Bush'un yaptığı, Walt Disney Pictures tarafından Kolombiya'nın bir fantezi versiyonunda geçen Amerikan animasyonlu müzikal komedi filmi Enkanto: Sihirli Dünya, bu yılın "En İyi Animasyon Film" seçildi. Adaylar arasında Luka, Flee, The Mitchells vs. The Machines gibi birçok animasyon filmi yer alıyordu.

DUNE'DEN TAM 6 ÖDÜL!

Denis Villeneuve'ün yönettiği, başrollerinde Timothée Chalamet, Rebecca Ferguson, Zendaya, Javier Bardem gibi isimlerin bulunduğu bilimkurgu filmi "Dune: Çöl Gezegeni"; tam 6 alanda Oscar kazanarak yılın en çok Oscar alan eseri oldu.

Karşınızda Dune'un bu yıl kazandığı tüm Oscar ödülleri:

- En İyi Film Müziği Ödülü
- En İyi Görsel Efekt Ödülü
- En İyi Film Kurgusu Ödülü
- En İyi Sinematografi Ödülü
- En İyi Prodüksiyon Tasarımı Ödülü
- En İyi Ses Ödülü

Ve son olarak işte bu yılın diğer tüm alanlarda Oscar kazananları:

- En İyi Yönetmen Ödülü - Jane Campion
- En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Ödülü - Ariana DeBose
- En İyi Özgün Senaryo Ödülü - Belfast
- En İyi Uluslararası Film Ödülü - Drive My Car (Japonya)
- En İyi Belgesel Film Ödülü - Summer Of Soul
- En İyi Kısa Belgesel Film Ödülü - The Queen Of Basketball
- En İyi Kısa Film Ödülü - The Long Goodbye
- En İyi Kısa Animasyon Film Ödülü - The Windshield Wiper
- En İyi Makyaj ve Saç Tasarımı Ödülü - The Eyes Of Tammy Faye
- En İyi Kostüm Tasarımı Ödülü - Cruella

ALIŞVERİŞ BAĞIMLILIĞI: ONYOMANI

Alışveriş bağımlılığı yani bilimsel ismiyle “Onyomani”, hafife alınsa da gerçekten çok ciddi bir sorundur. Alışveriş bağımlılığının kökenlerinde psikolojik sorunlar yer alır. Öncelikle kontrolsüz bir şekilde para harcama ile başlar. Bu kontrolsüz para harcama durumu insanın bazı duyguları ile tetiklenir. Mesela kızgın, üzgün olunan zamanlarda insanlar para harcamaya yönelir.

Para harcama süreci içinde insanlar kendilerini mutlu ve tatmin olmuş hissederler. Evet aslında o an için güzel bir terapi gibi gözükür onlara. Aslında bu tamamen kendilerini kandırmaktır. Bir süre sonra artık insanlar utanç, üzüntü ve pişmanlık gibi duygular hissetmeye başlarlar. Bu da aslında para harcamanın kalıcı bir mutluluk yöntemi olmadığını ve paranın getireceği mutluluğun ne kadar sahte bir duygu olduğunun en güzel kanıtıdır.

Mutsuz insanlar neden başka şekilde mutlu olmak yerine alışverişini seçiyor peki? İşte asıl sorulması gereken soru bu. Mutsuz olan kişiler yalnız, dışlanmış insanlardır genelde. Çünkü onlar mutluluk duygusunu başka biri sayesinde tadamazlar. Böyle insanlar için para harcamak nimet gibi, onları mutlu edecekmiş gibi gözükür. Başka bir insana sığınmak yerine alışverişe, paraya, mağazalara sığınır. Bu da Onyomani'nin ortaya çıkmasını sağlar. İşte bu yüzden mutsuzluk Onyomani'nin sebeplerinden biridir.

Sosyal durumlar da bu hastalığın tetikleyicileri arasındadır. İnsanların paraya, tüketime verdikleri değer; kişilerin para harcayarak çevrenin ilgisini çekebileceklerini düşünmelerini sağlar. Toplumun paraya verdiği, alışverişe verdiği değer aslında beraberinde bu sorunu da getirir.

Bir başka sorun internetten alışveriş. Son zamanlar da bu kadar yaygın olan bu alışveriş yöntemi bence günümüzün büyük sorunlarından. İnsanların bir yere gitmeye gerek duymadan alışveriş yapabiliyor olması Onyomani'yi ciddi anlamda tetikleyebilir. Çünkü bir yere gitmeye gerek olmadan alışveriş yapılabilmesi insanların alışverişe daha kolay çekilmesine neden oluyor. Böyle bakıldığında Onyomani ile baş etmeye çalışan insanlar için internetten alışveriş ne kadar da büyük bir tehdit aslında.

Son olarak Onyomani gerçekten ciddiye alınması gereken bir rahatsızlık. Aynı zaman da tespit edilmesi de bir o kadar zor. Aslında bazılarının ufak gözükken bu sorun tespit edildiğinde tedavi olunması gereken büyük bir hastalık. Peki kendimizi sorguladığımızda biz de bu hastalığa sahip olabilir miyiz? Bence herkes kendine sormalı: Ben de bir ONYOMANİ HASTASI mıyım?

KIBYRA

'A BİR GEZİ

Beni heyecanlandıran kısmı bütün bu yazacaklarımın 2211 yıl önceki hayatın bir gerçekliği olması. Sizi tarihin tozlu yollarında bir seyahate çıkarmama izin verin. Şimdi, Burdur Gölhisar çevresinde yer alan Likya antik medeniyeti; bir diğer ismi ile Işık Ülkesi'nin en değerli şehirlerinden biri olan ve hiç şüphesiz beni en çok etkileyen Kibyra Antik kentine gidiyoruz. Bu yolculukta bana eşlik eder misiniz?

Kibyra Antik Kenti MÖ 189 - MÖ 43 yıllar arasında en görkemli senelerini yaşamış bir şehir. Bence bu şehri sihirli yapan en önemli şey şu: Derin yarıklarla ayrılan 3 tepe üzerinde yer alması. Yerleşim alanının büyüklüğü kaşifleri buraya çeken sebeplerden. Yapılar sistematik ve görsel bir şölen sunmak istermiş gibi simetrik bir düzende yerleştirilmiş. Ancak sadece bununla kalmayıp hiçbir yapı diğerinin göl ve ova manzarasını kesmeyecek şekilde konumlandırılmış. 21. yüzyılda ise pencereden bakınca gördüğüm manzaranın gri ve ruhsuz binalardan oluşması şehrin ne denli dahice oluşturulduğunun bir kanıtı. Bu şehrin bir diğer göze çarpan özelliği ise "Gladyatörler Şehri" olarak nam salmış olması. Kibyra adeta küçük bir ordu karargâhı... Şehirde 30 bini aşkın piyade ve 2 binin üzerinde atlı asker birliği bulundurulduğu söyleniyor. Lakin bu şehrin mükemmel olmasını sağlayan bu yazdıklarımın hiçbirisi değil. İlerleyen kısımlarda detaylıca bahsetmeye çalışacak olsam da giriş bölümüne bunu yazmazsam orayı daha önce ziyaret etmiş ve bu eşsiz deneyimi yaşamış birinin yüzüne bakamam. Kibyra dünyada eşi benzeri bulunmayan neredeyse eksiksiz bir biçimde günümüze ulaşmayı başaran Medusa Mozaikine ev sahipliği yapıyor. Lafı daha fazla dolandırmadan Kibyra'yı adımlamaya başlayalım.

GİRİŞ&STADYUM

Neredeyse şehrin hemen girişinde diyebileceğiniz Anıtsal Kapı'nın biraz solunda yer alan Antik Çağ Anadolu'sunun en sağlam ve en görkemli stadyumlarından biri bizi karşılıyor. 10.000 kişilik kapasitesiyle bu yapıya büyük demek gülünç kalır. Stadyumun farklı bir havası var. Dehşet verici olmakla beraber insanı sarıp sarmalayan ve orada kalmaya iten bir güçten bahsetmek mümkün. Stadyumun sahne kısmı tarihe meydan okumakta zorlanmış olsa da seyircilerin bulunduğu kısım inanılması güç bir muhteşemlik ile ayakta ve hala seyircilerini yani bizi selamlamakta. Üstü kapalı olduğu düşünülen bu kısımda uzun direğe benzer süslü kolonlar görmek mümkün. Stadyumun en uç köşesinde küçük bir tünel var. Bu tünelin gladyatörlerin giriş kapısı olduğu daha ilk bakışta seziliyor. Stadyumdan da anlaşıldığı üzere Kibyra sıradan bir liman kentinin aksine militarist bir kent.

İzninizle yolumuza devam edelim. Bu küçük seyahatinizde bir taşla iki kuş vurmuş olacağız. Yani çok güzel bir doğa yürüyüşü de yapmış sayılacağız çünkü Kibyra doğa ile kucaklaşmış nadide kentlerden. Neredeyse her adımda meşe, ardıç, sedir ağaçları, palamutlar ve adını sayamadığım bir flora yol boyunca bize eşlik edecek. Derin bir nefes aldıysanız devam edelim.

Kibyra bir sanayi kenti. Tarımı, hayvancılığı ve özellikle de demir işlemeciliği, at besiciliği ile ünlü bir ticaret mekanı. 3 teras halinde büyük bir agorasının bulunması bizim için pek de büyük bir sürpriz değil. Ayakta kalmış agora bölümünde anladığımız kadarıyla ana caddenin sol kısmı ağırlıklı olacak şekilde dükkanlar sırasıyla dizili.

Kent rastgelelikten uzak, adeta ahenkle düzenlenmiş bir masal şehir. Bunun en büyük kanıtı altyapısı. Mimarı harikası olan pişmiş topraktan su boruları ağaç kökleri gibi şehrin her bir köşesini arşınlamakta. Kibyra'nın sağlamlığından ve özgünlüğünden bütün bir insanlık olarak ders çıkarmalıyız.

Şehrin üst kısmına doğru çıkarken gördüğümüz işlemler birer sanat eseri. Hepsinin eşsiz olmasına karşın benim favorilerim çiçek işlemleri. Canlı diyebileceğimiz bu işlemler buram buram gerçeklik kokuyor. Bu yüzden de onların sadece taşla oyularak yapılmasına akıl sır erdiremiyorum. Benim dikkatimi çeken bir diğer işlemi ise Medusa'nın ta kendisi. Mozaïği kadar ihtişamlı olmasa da Medusa'nın o taşla dönüştüren bakışlarını iliklerinize kadar hissedebiliyorsunuz .

Kibyra ve doğa

Agora

Su boruları

Meclis binası, bir diğer adıyla müzik evinden bahsetmek istiyorum bir de. 3600 kişilik kapasitesi ile hayranlık uyandırıcı. Meclis binasında orkestranın bulunduğu bölüm yani tam merkezde bulunan kırmızı yeşil ve beyaz mermerden yapılmış 540 metrekare alanı kaplayan büyüleyici ve korkutucu yılan saçlı kadın Medusa bulunuyor. Bu denli yaratıcı ve unutulmaz bir mozaïği başka hiçbir yerde bulamayacağınıza eminim. Medusa'nın Efsanesi hakkında hepimizin az biraz kulak aşinalığı vardır. Kısaca değinip geçeceğim. Yunan mitolojisinin en yaygın efsanelerinden biridir Medusa. Belki de mitolojideki en şanssız karakterdir de. Aslında Medusa güzelliğiyle göz kamaştıran ve kendini tanrılarına adamanın cezasını çekmiştir Athena'nın lanetiyle. Medusa ve kardeşleri dişi bir canavar olan gorgonlara dönüştürülmüşlerdir. Öyle bir hikâyeye sahip bir mozaïğinin neden meclis binasının kalbinde yer aldığını merak ediyor olabilirsiniz. Aslında bazı mezar taşlarında da görebileceğiniz Medusa figürü mezar soygunlarını önlemek için kullanılmış. Doğrudan onun suratına bakmaya cüret edemeyen insanlar mezarı da soyamamışlar dolayısıyla. Zamanla Medusa figürü bir nazar boncuğu haline gelmiş. Ve tahmin edilene göre Kibyra'da bulunmasının nedeni, şehri kötülüklerden korumak.

Medusa
mozaïği

Meclis binası üstten görünüm

Meclis binası üstten görünüm 2

Meclis binasının hemen bitişiğinde yer alan Geç Roma Dönemi'nden kalmış Roma Hamamı seramik atölyesi bulunmakta hamamın kısmen içi denebilecek yerde bulunan üst üste koyulmuş yuvarlaklardan oluşan taş oturaklar bizi selamlıyor. Zamanında birilerinin orada oturmuş olması insanın içini kıpır kıpır ediyor. Şehrin ortalarında ise yuvarlak kuleli bir çeşme de mevcut. Önemli bir diğer yapı ise gençlerin beden eğitimi aldığı gymnasion. Neredeyse hemen her yazıtta bu yapıdan bahsediliyor. Bu da bize gösteriyor ki kentin disiplinli bir eğitim sistemi var. Kent sakinlerinin soğuk kış günlerinde beraberce toplanması da içimi ısıtan başka bir detay. Ve anlatamadığım bir sürü şey , toprağın altında gün yüzüne çıkmayı hevesle bekleyen onlarca yapı... Şüphesiz Kibyra'yı anlatmak sayfalara sığmaz. Bir tarihi, bir yaşanmışlığı ve bir hayatı anlatmak benim gibi genç bir kalem için imkânsız sayılabilecek bir gaye. Seyahatimde benim yanımda olduğunuz için teşekkür ederim.

Hamam
girişi

Büyük çeşme

BİR TENİS TURNUVASINDAN DAHA FAZLASI: ROLAND GARROS

Her yıl mayıs ayını hazirana bağlayan 14 günlük süreç,Fransa'da ,Paris'te,düzenlenen tenis şöleniyle geçer ve bu turnuva tam anlamıyla "türünün tek örneğidir".Bilindik tabiriyle "Roland Garros" ya da "Fransa Açık"tır. Roland Garros stadyumu, Grand Slam(Major olarak sayılan 4 tenis turnuvasına verilen ad) denilen içinde Wimbledon, Avusturalya Açık, Amerika Açık turnuvalarını barındıran tenis şampiyonasının birine ev sahipliği yapıyor. Fransız Enternasyonalleri Açık, döneme katılan ilk Grand Slam turnuvası olduğunda, en büyük toprak kort şampiyonalarıyla ünlenmiştir.

Bu ayki yazımızda Dünya'nın en bilindik tenis turnuvalarından biri olan Roland Garros'un arkasında yatan hikayeyi,bıraktığı mirası ,turnuvanın geleneklerini Fransız halkı için önemini ve turnuvanın isim babası olan Roland Garros'un kim olduğunu anlatacağız.

Roland Garros nedir?

Roland Garros 1891 yılında Puteaux(Püttu) kasabasında Sen nehri üstündeki bir adada kurulu olan tenis kulübünün kum kortlarında oynanmaya başlar.Fransız tekler ,şampiyonaları olarak da bilinen Roland Garros aslen Fransız tenis kulüplerinin üyeleri için ayrılmıştır ve ilk şampiyona 1891'de Stade Francais kulübünde yapılmıştır ve o turnuvayı ilk senesinde ilginç bir şekilde Paris'te yaşayan bir İngiliz kazanmıştır! Kazananın adının bilinmediği ancak tarih sayfalarına sadece soyadının geçtiği,Briggs,yazılır.Fransızlara özel diye yapılan ancak bir yabancıнын kazandığı bu ilk şampiyona turnuvanın da adeta genel tarihini belirlemiştir.Çünkü bu yıl biz tenis severlere 131.kez kapısınıaçacak olan Roland Garros ,Fransa'ya bahşedilmiş en önemli spor organizasyonlarından biri, dünyaya açıldığı 1925 yılından beri, erkeklerde sadece dokuz defa Fransız olan bir şampiyonu alkışlamış. Son Fransız şampiyon 1983 yılında Yannick Noah ise aslında Kamerunlu baba ile Fransız anneden doğmuştur.Buna rağmen aile Kamerun'a geri döndükten sonra Genç Noah keşfedilmiş, Fransa'ya getirilip vatandaş yapılmıştır. Kadınlarda ise yine 1925 sonrası sadece yedi defa şampiyonluk kürsüsünde bir Fransız boy göstermiş.Yakın tarihteyse 2000 yılında Mary Pierce olmuş. Şampiyonlukları 1965 Open Era'dan sonra durum daha da vahim olur çünkü erkek ve kadınlarda sadece birer defa Fransız olan bir tenisçi görülür. Hatta Fransa'da bunun şakasını da yaparlar: Roland Garros kazanabilmek için ana dilinin İspanyolca olması gerekir! Bunun nedeni de turnuvayı erkeklerde İspanyollar on beş defa kazanmıştır.Bu sayıdaki en büyük pay ise turnuvayı 10 defa kazanan Rafael Nadal'dadır.

ROLAND GARROS KİMDİR? ROLAND GARROS STADYUMU'NUN TARİHİ NEDİR?

Şüphesiz takdir edeceğiniz gibi, Paris'te gerçekleşecek böylesine büyük bir spor etkinliğini böyle bir etkinliğe layık bir stadyumda düzenlemeye ihtiyaç duyuldu ve böylece Stade Français, Fransız Tenis federasyonuna 3 hektarlık bir arazi verdi. Federasyon bu alana o döneme kıyasla inanılmaz modernist bir mimariyle mükemmel bir stadyum ortaya çıkarıyordu. Ama neden Roland Garros ismi verildi? Aslında Roland Garros bir havacılık öncüsüydü ve aynı zamanda bir savaş kahramanıydı. Roland Garros 1888 doğumlu bir Fransız havacıydı. Zamanın şartlarında 5650 m irtifa ile sahibi olduğu bir rekor vardı. Fransa-Tunus arasında Akdeniz'i ilk geçen pilot olarak ün yapmıştı. Fakat asıl tanındığı dönem 1.Dünya Savaşı olacaktır. Roland Garros orduya yazılır ve savaş pilotu olarak görev yapar. 1914 yılında savaşın henüz başlarında Alman cephesinde uçağıyla bir Zeplin'e saldırır, hem tahrip eder hem de pilotlarını öldürür. Bu olay dünyanın ilk hava saldırısı olarak tarihe geçti. Tabii bu hikâye doğru mu bilinmiyor. Biz böyle kabul edelim de yazımız biraz daha ilgi çekici olsun. Roland Garros 1.Dünya Savaşının sonlarında esir düştüğü kampta üç yıl geçirmiştir. 1918 yılında esir kampından kaçıp bin bir güçlüğü ülkesine dönmüş ve yeniden orduya katılmıştır ardından savaşta iki Alman uçağını daha düşürmüştür. Savaşın bitmesine bir ay kala bir hava çatışmasında uçağı düşürülen Roland Garros 30.yaş gününden bir gün önce hayatını kaybetmiştir. Vefatından sonra ülkesinde savaş kahramanı ilan edilmiştir.

Ancak Roland Garros, 1918'de hava muharebesinde öldürülmeden on yıl önce Stade Français'in en ünlü eski üyelerinden biriydi ve Porte d'Auteuil (Bir kasaba Fransa'da) yakınlarındaki arazi sadece Fransız Tenis Federasyonu'na teklif edildi. Bir şartla: stada sadece onun adın verilicekti. Karakteristik kırmızı toprak kort aslında normal kilden daha fazlasından oluşuyor ve o zamanlar uygun sürtünmeye izin vermek için uygulanan son teknoloji bir tasarımdı ve stadyum ilk inşa edildiğinde, ana tenis kortu sadece Merkez Kort ismiyle anılıyordu. Ancak bu birkaç yıl sonra Mahkemede Fransız Federasyonu'nun talebiyle Philippe Chatrier olarak değiştirildi.

Dört ana seyirci tribünü, dört silahşörün adını taşıyor (Jacques Brugnon, Jean Borotra, Henri Cochet and Rene Lacoste) ve 14.000'den fazla kişiyi ağırlayabiliyor. Stade Roland Garros stadyumunda gerçekleşmiş ilk etkinlikte 4 ana merkezin kazananları kendi aralarında play off vari bir yarışmayı tamamladıktan sonra, Fransız Enternasyonalleri final maçında Merkez Kort'a çıkmışlardır. Bu play off vari rövanş dahi içeren aşamanın galibi Davis Kupasının kazananı olmuştur.

Silahşörler olarak bilinen(Jacques Brugnon, Jean Borotra, Henri Cochet and Rene Lacoste) bu dört kişi 1933'e kadar kupayı elinde tuttular.Bu Fransa Açık tarihindeki en uzun süren Fransız dominasyonudur.Bu olayı bir nevi milliyetçileştiren Fransızlar silahşörleri her daim hatırlamak adına şampiyona galibinin galibiyet seramonisi için çıktığı yere Places des Mousquetaires(Silahşörlerin Yerleri) olarak adlandırılan ismi vermişlerdir bununla da kalmayıp her yıl Fransa Açık'taki tek erkekler tenis şampiyonasında verilen kupanın adı La Coupe des Mousquetaires(Silahşörlerin Kupası) ismini koymuşlardır.

Rolan Garros stadyumu turnuva kadar kendisi de tenis sporuna ün kazandırmıştır zira 2.Dünya Savaşı döneminde Naziler tarafından ağır hasarlar alsa da 8 yıl içinde restorasyonunu tamamlamış ve o tarihten itibaren günümüze kadar dimdik gelmiştir.

Roland Garros'un rakamları

Roland Garros organizasyonunu basitçe bir tenis turnuvası olarak düşünmek büyük hatadır. Sporculara dağıtılan para ödülü 36 milyon Euro ile Avustralya Açık'ın ardından ikinci sıradadır.

Turnuvayı ortalama 450 bin kişi canlı izler. Merkez kort Philippe-Chatrier 15 bin ve Suzanne-Lenglen Kortu 10 bin kişiliktir.

Top toplayan çocuklar (Ball Kids) sayısı 250'dir ve 2500 çocuk arasından seçilirler. Düzenli antrenman yaparlar ve turnuvadan bir hafta önce kortta davranış eğitimi görürler. Diğerlerini bilmiyorum fakat Roland Garros ve Wimbledon turnuvalarında top toplayıcı olmak kişinin biyografisine yazılacak kadar önemlidir.

Gönüllüler de dahil olmak üzere tam 8700 kişi kusursuz bir iş çıkarmak için ter döker.

Yiyecek-içecek, konaklamalar ve turizm düşünüldüğünde iki haftada tenis endüstrisinin Fransa'ya neler kattığı görülür.

Roland Garros dünyadaki dört Grand Slam turnuvası içinde özel bir yerdedir. Toprak kortta oynanan tek turnuvadır. Gerçi Wimbledon da çim kortta oynanan tek turnuvadır ve tenis tarihi bu yüzden de iki ülke arasındaki geçişlerle başlamıştır.

Bütün uluslararası turnuvalarda hakemlerin skor bildirimleri önce ülkenin ana dilinde sonra da İngilizce olarak yapılır. Bunun istisnası Roland Garros'tur.

Maçlarda hakemler sadece Fransızca olarak skor anonsu yapar, İngilizce seslenmez! Sebebini de şöyle açıklarlar: Fransızlar sadece Fransızca konuşur başka dil bilmez; bu yüzden hakemler onların anlayacağı dilden seslenme yaparlar.

Başlangıçta da dediğim gibi Roland Garros türünün tek örneğidir, özeldir ve biraz da Fransızlara özeldir.

Kısacası Roland Garros sadece bir tenis turnuvası değil iki haftalık müthiş bir spor şölenidir.

4 Silahşörler

#mozaik:1

EDEBÎ
&
SANATSAL

Şah

Vaktin birinde çok da uzak değil
Bir oğlan tahta geçirilir
Sevilir sayılır hoş geçinilir
Günden güne artar şanı ünü
Dünyalara eştir artık gücü
Lakin güç bu ya kabında durmaz
Denenir bir gün elbet hiç şaşmaz
Şahı tutunca mutlak gücün fırtınası
Aklına gelir çok sevdiği lalası
Lala başka ülkede cenk etmektedir
Yani Şah bunu böyle bilmektedir
Çekti kılıcını gürledi: Hayde bre!
Halk: İyi güzel de ne cengi bre?
Dedi şaşırıldı karşıda düşman yoktu
Şah dönüp bakmadı gidilecek yol çoktu
Tek başıma kalsam dönmem geri
Bu yol ki Hakkın yoludur dedi
Lakin ortada ne hak var ne hakikat
Olan tek şey var bir katı talimat
Halktan kimi yürümekte diretince
Suçladı hor gördü onları kendince
İkna için vaat etti savaş sonrası ganimet
Şahın da beklediği manzara bu elbet
Yine gelen yok bir avuç dışında
Oysa çok ümitliydi yolun başında
Yapacak bir şey yok dedi devam
Bu benim yolum bu benim davam
Lalaya vardığında başlar cenk hazırlığı
Lakin burası da bir başkasının krallığı
Şah bakar ne istihkam var ne siper
Kazılır çukurlar giyilir zırh ve miğfer
Kral bakar ki bu iş tahtına tehdit
Lala sessiz, Şah edilir adeta tecrit
Dolayısıyla ne vaat kalır ne ganimet
Yalnız Şah'a yalandan bir hürmet
Bu hürmet de Şah'ın başını yakar
Halk bu hürmeti onun başına kakar
Gün geçtikçe homurdanmalar başlar
Ganimet bekleyenler şahı taşlar
Bir etrafına bakar bir de lalasına
Lala devam etmektedir savaşına
Şah son bir umut döner adam toplar

Bu sefer daha yüksektir homurdanmalar
Döndüğünde ahval pek fena bir haldedir
Ordu çoktan dağılmış, şah ise biçaredir
Sonunda dayanamaz konuşur lalayla
Der: Ben gideceğim işim olmaz burayla
Lala cenk der hak der şah yemez bu sefer
Dost yok düşman yok bu ne biçim sefer
“Hakk yoldan mı saparsın” sözü işitince
Aklına gelir, ne büyük laftı kendi deyince
Atının, kılıcının hedefi bu sefer kendiydi
Hem ona etme diye ne çok da dendi
Lala bir de “Sensiz daha iyi savaşırız” dedi
Bu söz Şahın gururunu yerle yeksan eyledi
Sonunda ne şah kaldı ne şahbaz
Dünya böyle, güçlüye de kalmaz
Devrik Şah yurt aradı kendine sığınabileceği
Şahlık dert değil sadece kendi olabileceği
Bazı eski dostların olduğu bir yer buldu
En tezinden davrandığı atını oraya uçurdu
Vardığında beklediği hor görülüp ezilmekte
Gördüğü şey ise tatlı dil ile birlikte nezaketti
Devrik Şah büsbütün şaşkın
En büyüğünü yaşıyordu utancın
Vermiştii ona mutluluğu, yıllarca aradığı
Bu yer, yıllar önce gelmekten kaçtığı
Anladı Şah odur ki Şahların başıdır
Gücün değil mütevazılığın Şahıdır
Güç denen meret ile aman dövüşme
Ne yiğitleri yener sakın ha ilişme
Şah der: Güç denen şey bir yalancı hayal imiş
Bir uyuyanlar bir uyanmayanlar meyyal imiş
Çalış sen Şah olmağa değil dost olmağa
Ancak böyle varılır erenlerle uçmağa
Şahı kukla ederek anlattık biz özü
Kulağına küpe et, bil bunu dost sözü
Ne kadar sürçülisan ettikse affola
Gönüllerimiz mutluluklarla dola

Mete Han Serdaroğlu

Düzenleme:
Dilasus Pala

Yazar:
Nilsu Bahşı

Çizer:
Nur Gül

BÖLÜM 6:
YENİDEN TANIŞMA

4 KÜÇÜK RESSAM

Selin yeni bir sözleşme imzalatmak için bir kafeye gelir. Yazar'ı görür ve onun oturduğu masaya gelip oturur.

Birkaç dakika sonra Sonat siparişleri almak için gelir:

-Hoşgeldiniz,ne alırdınız?

Selin önündeki menüyü açıp bakar:

-Bir karamel machiato.

-Sütlü mü?

-Evet ama light olsun.

Yazar da katılır:

-Ben de aynısından alayım.

-Tamamdır,5 dakikaya hazır.

Selin çantasından belgeleri çıkarıp Yazar'a uzatır:

-Şartları okuyup belgeyi imzalayabilirsiniz.

Yazar belgeyi aldı, biraz inceledikten sonra:

-Yayneviniz ilk basım için ne kadar kitap düşünüyor?

-Bildiginiz üzere ben editörlük yapıyorum. Kitap daha kurulun tümü tarafından incelenmedi. Âmâ benim okumak için bir fırsatım olmuştu. Bir tahmin olarak ilk basımda 10 sayının basılacağını düşünüyorum.

O sırada kahveler geldi. Yazar kahvesini eline alıp şöyle dedi:

-10 az değil mi?

Yazar gülerek:

-Yoksa beğenmediniz mi kitabı?

Selin de gülerek cevap verir:

-Beğenmemek değil de eksik olduğunuzu düşündüğüm çok konu var.

Yazar ciddileşerek içmekte olduğu kahveyi masaya koyar:

-Na-nasıl? Ben mi eksiğim? Hangi konuda?

-Saygı. Saygı konusunda...Özellikle kadına...Kitabınızda ana karakterlerin her birinin kadına şiddetiyle o gücünü göstermeye çalışını görüyoruz. Ki bu mide bulandırıcı. Sanıyorum, kitabınızda kadın karakterleri dövüp bir kenara atmak için kurguladınız.

Yazar içmekte olduğu içeceği bir anda Selin'in söylediklerinin şaşkınlığıyla püskürtür. Üstü hep kahve olmuştur.

Selin masanın kenarındaki peçetelerden birini alıp adama uzatır:

-Buyurun.

Yazar gözlerini belirterek kafasını kaldırır. Ve kahve olmuş üstüyle bir anda ayağa kalkar:

-Siz beni nasıl eleştiriyorsunuz? Sizi aramızdaki üst alt ilişkisini gözden geçirmeye davet ediyorum.

Selin yavaşça ayağa kalkar ve şöyle der:

-Bakın, işinize gelince ne güzel hitap ediyorsunuz. Âmâ kitaptaki konuşma dilinizden gözüm kanadı.

Ardından Selin masadaki belgeyi aldı ve çantasına koyar. Hızlı adımlarla kafeden ayrılır. Tam kapıdan çıkacakken öfkenin vermiş olduğu sinirden dolayı yanlışlıkla Elis'e çarpar. Elis'in elindeki belgeler yere dağılmıştır. Hafif de rüzgar vardır. Kâğıtlar rüzgar etkisiyle yavaş yavaş sürükleniyordur. Elis hemen yere düşmüş kâğıtlara bakar. Ardından ona çarpan kişiyi görmek için kafasını kaldırır. Bu sarı ve uzun saçlı, uzun boylu bir kadındır. Selin hemen özür diler. Rüzgârdan dolayı önüne düşen saçlarını geriye çekerek kâğıtları toplamak için yere eğilir. O sırada Elis, yerden aldığı bir kağıdı tutuyordur. Selin kâğıtları alıp kalkar ve Elis'e uzatır. Elis dik dik Selin'e bakarak kâğıtları alır ve teşekkür eder. Ardından Elis kafeye doğru yürür, Selin de kafeden uzaklaşıyordur. Elis kaldırıma kadar gelmiştir. O sırada aklında kafasını kurcalayan bir şey vardır. Selin'i tekrar görebilmek için arkasını döner. Selin gitmiştir. "O kız çok tanıdık geldi." diye düşünür. Âmâ bu düşünceye bir son verip kafeye girer. Kasaya girer çantasını masaya koyar ve sorar:

-Ceren Hanım nerede?

Kasadaki görevli Elis'i görünce bir anda ayağa kalkar:

-Hoşgeldiniz,Elis Hanım. Uzun zamandır yoktunuz.

Gözlüğünü biraz aşağı indirip gülerek:

-Hoş buldum.

-Kendisi mutfakta olmalı.

-Tamam. Kolay gelsin.

-Sağ olun.

Elis tam mutfığa doğru yol alırken Sonat müşteriye götürmek üzere elinde tuttuğu tabakla kapıyı açar ve bir anda karşısında beliren Elis'in üstüne tabaktaki bütün yemekler dökülür. Elis şaşkınlıkla üstüne dökülen yemeğe bakarken yemeklerin sıcaklığı onu yakmıştır. Sonat dehşetle ağzını kapatarak ne kadar üzüldüğünü gösteriyordur. Elis sinirle başını kaldırır ve Sonat'a bakar:

-Ne yaptığını sanıyorsun sen?

Sonat başını eğerek:

-Çok-çok özür dilerim.

Elis gözlerini devirip Sonat'a bakar ve lavaboya doğru yürür. Elis tam lavaboya girecekken Yeşim Hanım'ın Sonat'a dediklerini duyar:

-Ne yapıyorsun sen? Eşyalarını topla, git çabuk!

Elis tam kapıyı açacakken arkasını döner ve seslenir:

-Hiçbir yere gitmesin. Onunla konuşacaklarım var.

Ardından lavaboya girip elbisesini temizler ve lavabodan çıkar. Çıkar çıkmaz karşısında ellerini önünde kenetlemiş, başını eğmiş Sonat'ı görür. Şöyle der:

-Benimle gel.

Ardından odasına doğru yürümeye başlar. Sonat, Elis'in onu azarlayacağını düşünüp korkarak onu takip ediyordur. Ardından ikisi de odaya girer. Elis masasına oturur. Sonat da karşısındaki sandalyeye oturur. Elis dik dik Sonat'ın yüzüne bakıyordu. Sonat ise başını eğmiş Elis'in onu nasıl azarlayacağını düşünüyordu. O sırada Elis konuşur:

-Ben seni nereden tanıyorum ya?

Sonat eğdiği başını bunun karşısında kaldırıp Elis'e bakar. Âmâ Sonat onu tanı mıyordu sanki. Kekeleyerek:

-Be-ben sizi çıkartamadım ama...

-Ben seni mutlaka gördüm ya. Âmâ nerede? Gerçi az önce de gördüğüm kadını tanıyormuşum gibi geldi. Yanlış biliyorum muhtemelen. Bu kadar tesadüf olmaz.

-Be-ben çok özür dilerim.

-Yok, önemli değil. Ben de davete gitmemenin yollarını arıyordum. Bana bahane oldu. Hayatımı kurtardın.

Sonat şaşırarak Elis'e bakar. Elis ise eşyalarını toparlarken konuşuyordu:

-Benim şu an davete katılamayacağımı söylemem lazım, sen çıkabilirsin.

Ardından eşyalarını toplamaya devam eder. Âmâ o sırada kafasını kaldırdığında Sonat'ın hala çıkmadığını, dik dik kendisine baktığını fark eder. Elis hafiften gülerek:

-Ne oldu?

-Sizi...Sanki ben de tanıyorum.

-Değil mi? Nerede tanıştık acaba?

-Ama sizi hiç tanı mışım gibi gelmiyor. Bu yüzü gördüm ama bununla ilgili hiçbir anı yok kafamda. Çok ilginç değil mi?

O sırada Elis'in telefonu çalar. Bu garip ortamı bozan bu sestten sonra Elis hemen telefonu açtı:

-Alo, evet gelemiyorum. Maalesef, davet için aldığım kıyafet mahvoldu. Başka da kıyafet hazırlatmamıştım. Görüşürüz.

Elis telefonunu çantasına koyup gitmek üzere sandalyesinden kalkar. Âmâ o da ne? Zemin ayaklarının altından gidivermiştir sanki. Onun yerine bir okulun koridorunda duruyordur. Şaşkınlıkla etrafına bakarken karşısında demin gördüğü kızı, Selin'i görür. Selin telefonuyla selfieler çekiyordur. Aslında Selin bu hale nasıl geldiğini düşünüyor. Elis o sırada elinde bir ağırlık hisseder. Midesinin önünde taşımak üzere kenetlediği ellerine bakar. Orada yaklaşık beş kitap üst üste duruyordur. Bunlar nereden elime geldi diye düşünür. Sonra tekrar Selin'e bakar. Âmâ Selin oradan gitmiştir. O sırada omzunda bir el hisseder. Bu ses şunu diyor:

-Çekilebilir misiniz?

Elis hemen arkasını dönüp bakar. Bu Sonat'tır. İkisi de birbirine şaşkınlıkla bakıyordur. Elis kekeleyerek:

-Se-se-sen? Nasıl?

O sırada bir ses duyarlar:

-Gelsenize!

Hızlıca arkalarına bakarlar. Bunlar mezuniyet forması giymiş bir sınıftan başkası değildir. Hepsi sırayla dizilmiş, Selin ise en önde durmuş selfielerini çekiyordur. Elis ve Sonat hemen üstüne bakar. Onlarda da mezuniyet forması vardır. Âmâ...Nasıl? Sınıf tekrar seslenir:

-Hadi!

Elis ne yapacağını bilmeden sınıfın arasına girer. Ardından Selin'in telefonuna hafifçe gülümser. Fotoğraf çekimi bittikten sonra Elis en önde duran Selin'in yanına gelir ve sorar:

-Beni tanıyor musunuz?

Selin şaşırarak:

-Sa-sanırım hayır. Neden?

-Ben sizi kesin tanıyorum çünkü.

Selin, Elis'in yüzüne dik dik bakar. Âmâ hiç çıkaramıyordur:

-Üzgünüm. Karıştırdınız sanırım.

O sırada yanlarına Sonat gelir. Elis, Selin'le konuşuyordur. Hemen dahil olur:

-Ben de sizi tanıyorum sanırım, Selin Hanım.

Elis şaşırarak Sonat'a bakar. "Neler oluyordu? Birbirlerini tanıyorlardı ama bu normal bir tanıma değildi. Onları tanıdıklarını resmen akılları değil de kalpleri söylüyordu. Çünkü akıllarında onları gördüklerine dair hiçbir bilgi yoktu." Selin ikisinin yüzüne biraz daha bakar:

-Ben de sizi mi tanıyorum ne? Yoksa...A-ama...

Mihrimah ve Dostu

Nasılım

Hani her şey neyse de

Karmaşık duygulardır şu an yaşadığım

Hakiki argümanlara sahibim

iyi miyim sorusuna vereceğim "evet" cevabının altını dolduracak

Öte yandan

kötü olduğum anlamında vereceğim "hayır" cevabını da bir mantığa
oturtabilirim.

Bir de korelasyon olmaksızın vereceğim evet ve hayır cevaplarının
sebeplerinin somut olarak mutluluk veya mutsuzluk hali oluşturamayacağı
tezini de sunabilirim.

Ki bu pek serin bir entelektüel izlenim bırakır.

Entelektüel izlenim esasen yani satış stratejisi gibi bir şey.

Neyse

gelin doğruları konuşalım

hem mutlu hem mutsuzum

ne mutlu ne mutsuzum

zıt anlamlar katsalar da insanlığın özüdür zıtlık bilinmez sırdır derler buna
erenler.

Ama erenler zaten hep pek çok şeyler derler de

Neyse

İşte böyle bir karmaşanın, zıtlıklar girdabının içinde bir o yana bir bu yana
sallanmaktayım

Pusulam şaşmış

çubuklarım dehşet içerisinde dönüyor

Dönüyor dönüyorum

ve mesneviden ders alamıyorum

çünkü ben beni bende bulamıyorum

Çünkü bende ki beni ben de bulamıyorum

erenler

Sözüm ona her şeye erenler

pek bilmişler

Hep bilmişler de

Neyse gel biz doğruları satalım

Mihrimah ve dostu

Mete Han Serdaroğlu

HARABE

d.

Zormuş bırakmak,
Elimde kalan son kırıntılarıyla
Aidiyetin
Belkilerle,
Arkamızda bıraktığımız harabeyi
İnşa edebilir miyiz yeniden?
İkimiz kayıp giderken
Gözlerimin önünden.
Bildiğim ilk aşık
Geceleri ellerimden tutan.
Ama alevler artık beni de yutacak.
İki sevgiliyi oynadığımız oyun,
Ben sahnenin kenarındayım.
Oyunumuzun kör senaristleri...
Kapkara bir gökyüzü görüyorum.
Elleriyle örtmeye çalışan
Elleri karanlık insanları.
Donakalmış
Bir zamanlar dans eden ayaklarımız
Bir ceset gibi...
Dilimi yakan isyanımı yutuyorum
İsyanımdan daha çok acı veriyor.
Az sonra kucağıma vereceğin
Ölü kalıntımızı görüyorum.
Henüz adımı bilmeden
Unutuluyorum.
Tek solukluk haz için hiçe sayılan diğer nefesler gibi...

Şakaklarımdaki basınç
Ve belimi büken vicdan
Gözlerine bakmaya cesaretim yok.
Ve nihayet hitap edebildiğimde sana
Sesimi benden çalacaklar.
Üzerime gelen insanları görüyorum.
Sevgim bir böcekten fazlası değil
İnen postalların altında.
Yine de zor arkamı dönmek.
Çünkü hala ismin dudaklarımı titretiyor.
Ah biricik sevgilim!
Neredeyiz böyle?
Kimlerin kanı akmış ayaklarımızın altında?
Ve sen can havliyle savaşırken
Silik yüzler var namlunun ucunda.
Ancak dillere dolanmış hikayemiz.
Duyan var, biliyorum,
Anlatan var, biliyorum,
Uyuyamayan var, biliyorum.
Perde kapanınca hayalleri olanlar,
Unutulmuş replikleri fısıldayanlar...
Demem o ki, zormuş bırakmak.
Elimde kaldı son kırıntıları
Aidiyetin
Belkilerle,
Arkamızda kalan harabe
Var edilebilir mi yeniden?

Elif Ceren

SON DURAKTAN BİR ÖNCEKİ DURAK

Durmak ve düşünmek için ne güzel bir yer. Çünkü o durakta durduğunda aradaki yolu aşır karşıdaki durakta beklemenle geçmemen arasında tüm hayatına etki edecek kadar büyük bir fark var. Bir anlığına dur ve hayal et. Sonuna vardığını sanıyorsun. Bitmiş bir haldesin. Bütün durakları geçmişsin ve hiçbirisi sana istediğin sonucu vermemiş. Ama aslında sondan bir önceki duraktasın. Hayatın sana sunduğu son şanstasın. Bu durakta söyleyeceklerin her şeyi belirleyecek. Verdiğin karar geri kalan ömrünü etkileyecek. Adeta düşük de olsa son bir tedavi ihtimali olan hasta yatağı gibi... Ya karşı durakta oldukça pahalı bir umut bekleyeceksin fişini çekecek ve son durağa gideceksin. Ya da fişini çekecek ve son durağa gideceksin. Ah o son durak... Bir durak kala bulunduğun bu durak bıçağın kemiğe dayandığı nokta. Bu durak yaşam ile ölüm arasındaki çizgi. Nefes almanın en ağır geldiği alan. İkilemlerin sıkışıp kaldığı varlık ile yokluğun tam arası... Burası sondan bir önceki durak...

Yolcu

Ufak Bir Dişli

İşten çıktı. Bugünlük mesaisi bitmişti. Artık eve gidebilirdi. Yürümeye başladı. Güneşin nazlı ve soluk ışıkları yüzüne çarpıyor ama ısıtmıyordu. Bunun olmasında sonbaharın acı rüzgarlarının da payı vardı elbet. Kış yaklaşıyordu. Artık evden işe yürümek daha da zorlaşacaktı. Allah'tan yeni bir mont alabilmişti. Eskiye ayakkabılarını da değiştirebilse tam olacaktı. Ancak bu da yeterdi. Yetmese bile yetirmesi gerekiyordu. Aldığı maaş bu kadardı. Daha iyi bir maaş alabilir miydi? Halbuki daha iyi bir maaş için didinip duruyordu. Yeni bir iş mi bakmalıydı? Belki yeni bir işte daha hızlı yükselebilirdi. Neden zengin doğmamıştı ki?

Sorular... Sorular... Yorulmuştu.

Tek isteği bir an önce eve gidip eline çayını alarak biraz televizyon seyretmekti. Adımlarını sıklaştırdı. Çilekeş yalnızların annesi kaldırımların yer yer sökülen taşlarının üstünde adeta seksek oynayarak ilerledi. Kuruyan yaprakların çıtırtısı şehrin boğuk gürültüsüne karışıyor, kendini duymakta zorlanıyordu.

Neyse ki eve gelmişti. Ağır ağır çıktı bu merdivenlerden. Usulca kilidi çevirdi ve eve girdi. Elini yüzünü yıkadı. Aynada çizgili yüzüne baktı. İş giysilerini çıkarıp ev kıyafetlerini giydi. Çaydanlığa su doldurdu. Biraz açık içmek zorunda kalacaktı. Çayı azalmıştı ve maaş gününe kadar idare etmesi lazımdı. Televizyonu açıp eski kanepesine uzandı. Dizilere göz gezdirdi fakat izlenmeye değer bir şey bulamadı. Televizyonu kapattı. Çayı demledi ve kitaplığına baktı. Bir kitap almak için kitaplığa uzandı ama felsefe kitapları dışında okumadığı kitabı yoktu. Felsefe okumayacaktı. Zihni zaten yorgundu. Üstüne yüklenmek gereksizdi.

Çay demlenmiş, kokusu odayı sarmıştı. Sıcak ve samimi çayını yudumlarken düşündü. Nasıl mutlu olabilirdi? Para mı onu mutlu ederdi? Hayır, para sadece daha fazla iyi gün dostu kazanmasına neden olurdu. Peki aşk? Bir buse uğruna ölecek kadar sevmek; yalan dünyaya bir çocuk getirip hayatla tanışmasını, acı çekişini izlemek mutluluk verici miydi? "Hem kimsenin peşinden koşmam, isteyen yanımda yürüsün." dedi kendi kendine. Bir süredir her şeyden vaz geçmeyi düşünüyordu fakat o da çözüm değildi. Büyük ve komplike sistemin ufak bir dişlisiydi. Yerine gelecek onlarca insan vardı. Gerçekleri görmek kadar acı veren başka bir durum mevcut muydu? Muhtemelen mevcut değildi ama artık yatması gerekiyordu.

Yarın erkenden işe gidecek ve bir sıkıcı güne daha başlayacaktı. Yattı. Sabah kalkıp işe gitti. Akşam geldi ve tekrar yattı.

İlyas Arda Turpan

Arayış

Umursanmayanların intikamıdır bu
Despot dünyada büyük manifesto
Küçük acı gö(n)lümden bir damlacık su
Şanslı sayı 260403, hayatım loto.

Bağır, çağır duyurabilir mi ki sesini
Şiddeti arttıkça duyulmayan bir ses
Acılar mı? Bir kenara bıraktı hepsini
Yeter ona rahat alırsa bir yudum nefes

Bataklık gibi bir şey umursanmamak
Battıkça çırpınmak, çırpındıkça batmak
Bağırdıkça bağırarak, bağırdıkça duyulmamak
Duyulmadıkça bağırarak, duyulmadıkça susmak

İntikam istiyor şimdi umursanmayanlar
Yarım kalmayacak, hesap görülecek tam
Yalnız geçen saatler günler aylar yıllar
İçine akan her damlanın hakkıdır intikam

İntikam, dertlerden kurtulma çabasıyla
Alayına isyan, alaylarla hüsrana sonra
Kimse dinlemez, savaşı kendi habitatıyla
Soğuk insanlar arasında orman, tundra

İntikam ki ne intikam! Kendi gibi mahzun
İntikamı arttıkça artıyor kendine ızdırabı
Zamanında çok konuştuğundan suskun
Sınırlı mı konuşmak kim tutuyor hesabı?

İntikamı da kendi gibi umursanmayanların
Acı çeker durur dikkate alınma arzusuyla
İç sesi der acının sebebi kendine yaptıkların
Kimse olmasa kalmaya alışmalısın ruhunla

Çok değişik biri görsen belki de ürkersin
Kendi kendine konuşan çeşit adamlardan
Belki de yaşamıyorsundur ha ne dersin
Yaşam hakkı alındı mı umursanmayanlardan

Başka türlü doğru olamaz böyle yaşamın
Görünmüyor halbuki duruyor işte karşısında
Kimse farkında bile değil sanki onun varlığının
Bakılmaz, umursanmaz biri, dünya çarşısında

Umursanmayanların intikamıdır bu
Yeter görün duyun bilin onun varlığını
Dışardan bakmayın, onun hazinesi ruhu
Dindir yüzündeki acı çizgilerin kaynağını

Bir okşasa kurak yanağını narince bir el
Yetecek, emin ol, kolay tamir olur gönlü
İnsanı bile yıkamaz o, olsa koca bir sel
Sevgisiz kim yaşayabilir ki ey ölümlü

İntikam filan değil bu sadece bir yalvarış
Görün artık etrafınızda yaşanan tufanları
Bütün dünya hipnotize: yalnız yaşamaya alış
Hayır insan olan insan sever insanları

Kurumuş gözlerden akan bir damla su
Merhametsizlik çölünde sevgi arayışı
Umursanmayanların intikamıdır bu
Bu ses umursanmayanların haykırışı

Dinleyen melodi sanıyor bu acı bağırışı
Son ya da ilk bilmiyorum bu çalan şarkı
Budur umursanmayanların intikam alış
Ölen duygular adına bu şiir bir zafer takı

Çernobil kaçkını

Mete Han Serdaroglu

Farklı Benlikler

"Ben merkezli evren" düşüncemin devamı niteliğinde bir gözlem bu. İnsanlardan ayrı kaldığımızda onlarla ilgili zihnimizde onları kodlayışımız, yani onlara verdiğimiz yeni "benlik".

Pandemi döneminde özellikle karşımıza çıkan iletişimsizlik sonucunda karşımızdaki insanı tanıdığımızı zannettiğimiz durumlarla oldukça fazla karşılaştık. Bu, iletişim eksikliğinden kaynaklı zihnimizde oluşturduğumuz karakterdeki boşlukları beynimizin kendimize göre doldurması sonucu oluşturduğu farklı benliğin daha sonra gerçekte taban tabana zıt bir şekilde çarpışmasının bir ürünü. Kısaca açıklamak gerekirse yarım tanıdığımız insanların diğer özelliklerini kendi denklemlerimize göre doldurduk ve farklı kişilikler oluşturup karşımızdaki insanla eşleştirdik. Bir nevi kıyafet giydirmece oyunu oynamak gibi... Öte yandan gerçekte karşılaştığımızda yaşadığımız hayal kırıklığı veya şaşkınlık bana şu soruyu sorduruyor: Ya kendimize de bunu yapıyorsak?

Öyle ya, başka insanlarla ilgili boşlukları dolduran beynimiz elbette kendimizle ilgili boşlukları da elindeki veriler ışığında dolduracaktır. Bu işlem yaşamadığımız bazı olayları yaşadıklarımızdan kes+kopyala+yapıştır ile zihnimizde var edebileceği gibi bazı yaşadıklarımızı, içimizdeki zıtlıklarımızı da yok sayma veya yok etme yoluna da gidebilir. Bu da ister istemez bizleri "ortalama insan" olmaya itecektir. Özgün olmaya, kendinin özel olduğuna inanmaya nefes almak kadar ihtiyacı bulunan insan egosunun dünyayla olan savaşında onu silahsız bırakması anlamına geliyor.

İşin özü hem insanlara hem de kendimize yaptığımız çok büyük bir zulüm, iletişimsizlik. Başta kendimiz olmak üzere tüm insanları tanımanın ve dinlemenin -ki kendisi tanımanın özü olur- önemi tam olarak da burada anlaşıyor. Her şeyi var eden benlik evrenimiz ile her şeyin var olduğu evrenimiz arasındaki farkı minimize etmemizin hem dünya ile olan ilişkilerimizde hem de dünyaya karşı verdiğimiz benlik savaşımızda bizler için ne kadar önemli olduğu çarpıcı bir gerçek.

Maskenin Altındaki Fikir

Mete Han Serdaroglu

KIRPI İKİLEMİ

d.

Kirpi ikilemi, ünlü filozof Arthur Schopenaur tarafından ortaya atılmış Freud tarafından geliştirilmiş bir metafordur. Bu ikilem soğuk bir kış günündeki iki kirpiyi ifade eder. Kirpiller üşüdüğünden mütevellit birbirlerine yaklaşırlar ancak dikenleri batar. Acıdan dolayı birbirlerinden kaçan kirpiller bu sefer de üşürler. Üşüdükleri için yakınlaşırlar, dikenlerden dolayı uzaklaşırlar. Bu sonsuz devinime kirpi ikilemi denir ve günümüz sosyal ilişkilerini açıklamak için kullanılır. Daha anlaşır bir şekilde anlatmak gerekirse size işe yaramaz bir ahmak olduğunuzu söyleyen 2 kişi olduğunu düşünelim. Biri sokaktan rastgele geçen bir ayyaş diğeri ise çocukluktan beri dost olduğunuz sırlarınızı paylaşabildiğiniz “gerçek” arkadaşınız olsun. Kim sizi daha çok üzebilir? Zaten sizi en çok üzenler size en çok yakın olanlardır.

Peki bu ikilemden kurtulmak için ne yapabiliriz? Ya da bir şey yapabilir miyiz? İkilemin çözümü için nezaket kuralları ile ne üşüyeceğiniz ne de dikenlerin ulaştığı bir mesafe bulmanız gerekiyor. Ancak ben bu durumun bir çözümü olduğunu düşünmüyorum. Sonuçta herkesin dikenini farklı, her zaman hava soğuk ve umutsuz değil...

Yağana Değerli

Yağana

Seni seviyorum bulut
Çünkü sen de benim gibisin
Ben de ağlıyorum
Sen de ağlıyorsun

Bunlar senin gözyaşların biliyorum
Gözyaşı döküyorsun
Seni de benim gibi üzmüşler belli
Çok içli ağlıyorsun

Dolmuşsun belli
Güneş mi üzdü seni
Bütün kızgınlığıyla
Doldurdu kapkara etti seni

Bu dünyanın döngüsü
Bulutlar ağlamadan dönmez mi?
Kanla gözyaşıyla yeşeren
Dünyadan ne beklersiniz ki?

İnsanlar da çok acımasız
Gözyaşlarına şiir yazdılar
Acından hüznünden kaçtılar
Üzülme bana da yaptılar

Seninle aynıyız bulut
Sadece ben ağlayamıyorum
Sen ağlıyorsun
Sen benim yerime de ağlıyorsun

Benim yerime de ağla
Ben ağlayamıyorum
Senin gözyaşlarında
Kendimi buluyorum

Benim yerime de ağla bulut
Benim ağlamaya ihtiyacım var
Gözyaşlarınla tüm bedenimi sar
Çünkü benim de gözyaşlarım onlar

Beraber ağladık bugün bulutla
Beraber haykırdık semaya
Bulut gözyaşına şiir yazanlara
Ben bu mazoşist dünyaya

#mozaik:1

M O Z A İ K

https://www.instagram.com/mozaikdergisi/?utm_medium=copy_link

mozaik.dergisi.metinler@gmail.com

<https://eflmozaikdergisi.wordpress.com/>